DE TOESTAND DES LANDS.

———o———

REDEVOERING VAN WILLIAM H. SEWARD,

In de Senaat der Vereenigde Staten, Februay 29, 1860.

———o———

Mr. PRESIDENT: De toelating van Kansas in de Unie, zonder verder uitstel, schynt my toe gelykelyk noodsakelyk, regtvaardig en wys. In gerecordeerde debatten, heb ik reeds vooruitgesteld de argumenten tot dit besluit leidende.

Voorwaards komende onder de politieke Sterrewigchelaars, zal het eene dwaling zyn van oordeel, en niet van geneigdheid, indien myne uitlegging van de koortsachtige droomen die het land verontrusten leiden zal om de nationale opgewondenheid te verhogen, in plaats van te doen bedaren. Ik zal niets onnodig van personem spreken, omdat, in ons stelsel, het publieke welvaren en geluk voornamelyk afhangt van onze instellingen, en zeer weinig van personen. Ik zal de toevallige onderwerpen slechts kortelyk aanroeren, dewyl die voorbygaande zyn, en dewyl, zelfs in het midden van beroep op driften en vooroordelen, het altoos veilig is om stevige waarheid aan de rustige overweging te onderwerpen van een eerlyk en verlicht volk.

Het zou eene overvloeyende bron van schande zyn, zoo wel als van droefheid, indien wy—30 millioenen—Europeanen van afkomst—Amerikanen door geboorte of opvoeding, en Christenen in geloof, en meenende dit te zyn in praktyk—niet op zulk eene wys voorzigtigheid met menschelykheid kunnen vereenigen, in ons gedrag betrekkelyk het eene verontrustende onderwerp der slaverny, als niet alleen te bewaren onze onvergelykelyke instellingen van vryheid, maar ook derzelver weldaden te genieten met vergenoegdheid en eendragt.

Waar ooit eene schuldelooze slaaf bestaat, zy hy Caucasier, Amerikaan, Maleyer of Afrikaan, hy is het onderwerp van twee onderscheidene en tegenstrydige denkbeelden—het eene dat hy ten onregte, het andere dat hy regtmatig een slaaf is. Het overwigt van getal aan de eene of andere zyde hoe groot ook vernietigd nooit volkomen dit verschil van gevoelen, want er zyn altyd eenige verdedigers der slaverny, zoo niet binnen eene vrye Staat, dan toch er buiten, terwyl er ook altoos buiten, zoo niet binnen elke Slaven Staat, meenigen zyn die met Milton beweren dat "niemand die iets weet zoo dom kan zyn dat alle menschen natuurlyk vry geboren zyn, zynde het beeld en de gelykenis van God zelf, en zyn door voorregt boven alle schepselen, geboren om te gebieden, en niet om te gehoorzamen." Dikwyls echter, misschien over het algemeen gebeurt het, dat in het betragten van het onderwerp der slaverny, de maatschappy het natuurlyke regt of het personeele belang van den slaaf zelf schynt te overzien, en uitsluitend te handelen voor het welvaren van den Burger. Deeze daadzaak echter heeft geen wezenlyke invloed op de eindelyke uitkomst, want de grondvraag wegens het regt of onregt der slaverny blyft bestaan welke vorm de behandeling van het onderwerp ook aanneemt. Hetgeen regtvaardig is voor eene klas van menschen kan nooit onregtvaardig zyn voor eene andere; en hetgeen onregtvaardig is voor eenige toestand van personen in eene Staat, is noodzakelyk, in zekere trap, onregtvaardig voor de geheele maatschappy. Eene huishoudelyke vraag ryst spoedig uit

het onderwerp van slaverny; arbeid, hetzy van vrye menschen hetzy van slaven, is de voorname noodzakelykheid der maatschappy. Sommige Staten verkiezen de eene soort, sommige de andere. Vandaar verryzen er twee, wyd van elkander verschillende maatschappelyke stelsels. De slaven Staten vellen ter neder en tragten te vernietigen de persoonlykheid van den arbeider, niet alleen als lid van het politieke ligchaam, maar ook als ouder, echtgenoot, kind, nabuur, of vriend. Hy wordt dus, in een politiek gezigtspunt, bloot eigendom, zonder zedelyke bekwaamheid, en zonder huiselyke, zedelyke en maatschappelyke betrekkingen, pligten, regten en regtsmiddelen—een koopwaar, en voorwerp van handel, verkoop, geschenk, erfgoed of diefstal. Zyne verdiensten worden beloont en zyn onregt vergoed, neit aan hemzelf, maar aan zyn eigenaar. De Staat beschermt den slaaf niet als een mensch, maar als het kapitaal van een ander mensch, hetwelk hy vertegenwoordigt. Aan de andere hand, de Staat welke de slaverny verwerpt bemoedigt en bezield en bekragtigd den arbeider, door het handhaven en ontwikkelen van zyne natuurlyke persoonlykheid in al de regten en vermogens als mensch, en gewoonlyk met de voorregten van Staatsburger. In het eene geval, wordt kapitaal bestaande in slaven eene groote politieke magt; terwyl in het andere, arbeid, zoodanig verheven en vry gemaakt, de heerschende politieke magt wordt. Ten gevolge daarvan kunnen wy gevoegelyk en niet onnaauwkeurig de slaven Staten *Kapitaal Staten*, en de vrye Staten *Arbeid-Staten* noemen.

Zoo dra als een Staat de invloed bespeurt van handel, ondernemingsgeest, eergevoel, beginnen deszelfs burgers de werking van deeze twee stelsels van kapitaal en arbeid te bestuderen in betrekking tot verstand, deugd, rust, zekerheid of eenheid, verdediging, voorspoed, vryheid, geluk, uitbreiding en roem. In andere woorden, de groote vraag ontstaat of slaverny een zedelyk maatschappelyk, Staatkundig goed of kwaad is. Dit is de slaverny vraag te huis. Er bestaat echter eene wederkerige band van vriendschap en broederschap tusschen menschen over de gansche aarde. De volkeren onderzoeken vrymoedig elkanders Staatkundige stelsels, als meede die van vroegere tyden, en naarmate zy heteene of andere der twee stelsels van kapitaal en arbeid goed of afkeuren, wettigen en veroorloven of veroordeelen en verbieden de handel in menschen. Zoo blykt het op de eene of andere wys, dat de slaverny vraag, door zoo veele onzer, die liever heerschen als geduldig de toestand der maatschappy besturen, als eene bloot toevallige en noodelooze vraag beschouwd, die in een oogenblik kan en behoort beslist en afgedaan te worden, integendeel een algemeen en voordurend onderwerp van Staatkundige overweging en burgerlyk bestuur is. Menschen, Staten, volkeren houden er zich meede bezig, niet vrywillig maar omdat de voortgang van de maatschappy hetzelve gedurig voor de aandacht brengt. Zy zyn op dit onderwerp verdeelt, niet kwaadwillig, maar omdat, ten gevolge van verschil van Staats regeling, toestand of omstandigheden, zy niet overeen kunnen koomen.

De vaders van de Republiek hielden er zich meede bezig. Zy hebben het zoodanig bepaald, dat het ons veel minder moeite zou veroorzaakt hebben als tegenwoordig het geval is hadden zich naderhand geene omstandigheden opgedaan, die zy, hoe wys zy ook waren, niet duidelyk hebben vooruitgezien. Alhoewel zy de praktyk der Slaverny als erfgoed hielden, zoo veroordeelde zy het echter en hoopte op derzelver afschaffing. Zy drukten dit uit wanneer zy in de Verklaring van Onafhankelykheid beweerden als een Grondbeginsel van Amerikaansche maatschappy, dat alle menschen gelyk geboren zyn, en onvervreemdbare regten hebben op leven, vryheid en het najagen van geluk. Elke Staat echter behield voor zichzelf uitsluitend staatkundig gezag over het onderwerp der slaverny binnen deszelfs eigene grenzen. Desniettegenstaande kwam het onvermydelyk te voorschyn in hunne beraadslagingen over de band van Federale Unie. Het nieuwe Gouvernement moest een vertegenwoordigt zyn. Slaven waren in sommige Staten Kapitaal, in andere Staten was geen Kapitaal belegd in arbeid. Zouden deeze

Slaven vertegenwoordigt en belast worden als Kapitaal of als personen, of zouden zy in het geheel niet vertegenwoordigt en belast worden? De vaders waren oneens, redetwisteden lang, en maakten ten laatste eene overeenkomst. Zy bepaalden dat elke Staat twee Senatoren in het Kongres zou hebben. Drie-vyfden van de slaven zouden andersints vertegenwoordigt en belast worden als personen. Wat zou gedaan worden indien de slaaf zou ontvlugten in een arbeid Staat? Zou die Staat hem als eene koopwaar beschouwen, en als zoodanig terugzenden, of zou dezelve hem moogen aanzien als een persoon, en hem huisvesten en beschermen als een mensch? Zy maakten weder eene overeenkomst en bepaalden dat geen persoon gehouden tot werk of dienstbaarheid in een Staat onder deszelfs wetten, ontkomende in een andere Staat, door geene wet of regeling van dien Staat ontslagen zal zyn van zulk werk of dienstbaarheid, maar zal uitgeleverd worden op aanvraag van den persoon aan wien die arbeid of dienstbaarheid verschuldigt is.

Vrye arbeiders konden inkomen en slaven mogten ingevoerd worden. De vaders kwamen overeen dat Kongres gelykvormige wetten van naturalisatie zou maken, en dat het de invoering van personen kon verbieden na het jaar 1808. Gemeenten in het Zuid-westen, uitgaande van de Zuidelyke Staten, groeiden op in de praklyk der Slaverny, om Kapitaal Staten te worden. Nieuwe Staten zouden spoedig in het Noord-westen opgroeyen, terwyl ter dier tyd kapitaal terugstond, en arbeid den byl nog niet had opgeheven om deszelfs voortdurende en weldadige taak te beginnen. De vaders gaven aan het Kongres gezag on alle noodige regelen een verordeningen te maken betrekkelyk de behandeling en beschikking van de publike landen en om nieuwe Staten toete laten. De Constitutie derhalven, terwyl die niet verstoord of aandoet het stelsel van kapitaal in slaven bestaande in eenigen Staat onder deszelfs eigene wetten, erkent te gelyker tyd, elk menschelyk wezen, zoodra het zich in eenige uitsluitende kring van Federaal regtsgebied bevind, niet als kapitaal maar als een persoon.

Wat was de handeling van de vaders in het Kongres? Zy lieten de nieuwe Staten van het Zuid-westen toe als Kapitaal-Staten, om dat het praktikaal onmogelyk was anders te doen, en met de ordinantie van 1787, bevestigd in 1789, bepaalden zy de organisatie en toelating vanslechts vrye Staten in het Noord-Westen. Zy bepaalden dat voortvlugtigen van dienstbaarheid uitgeleverd zouden worden, niet als waren, maar als personen. Zy stonden toe naturalisatie aan inkomende vrye arbeiders en verbooden den handel in Afrikaansche arbeid. Deeze beschikking van het geheele onderwerp was in overeenstemming met de toestand der maatschappy, en in het algemeen met den geest des tyds. De zeven Noordelyke Staten werden rustig arbeid Staten door hunne eigene handelingen. De zes Zuidelyke Staten bleven even rustig en ten gevolge van hun eige bepaling Kapitaal Staten.

De omstandigheden welke de vaders niet duidelyk vooruitzagen waren deeze twee, namelyk; de weder levendig wording der Slaverny als een gevolg van het toenemende verbruik van katoen, en de uitbreiding van het nationale grondgebied aan de andere zyde der Mississippi, en dit gebeurde voor 1820. De Staat van Louisiana gevormd van eene slavenhoudende Fransche nederzetting, in het onlangs verkregen grondgebied van Louisiana, was toenreeds toegelaten in de Unie. Er bleef echter over eene groote uitgestrektheid, welke Arkansas en Missouri bevatte, tezamen met het toen onbezette en zelfs naamloze Kansas en Nebraska. Arkansas, eene slavenhoudende gemeente was ten naasten by gereed om aantevragen, en Missouri, eene andere zoodanige gemeente deed werkelyk aanvraag om aangenomen te worden in de Federale Unie. De bestaande kapitaal Staten ondersteunden deeze aanvragen en beweerden dat het geheele Louisiana grondgebied regtmatig open was voor slaverny, en voor de organisatie van toekoomende slaven Staten. De arbeid Staten handhaafden dat het Kongres de

opperste wetgevende magt had binnen het grondgebied, en kon en behoorde de slaverny aldaar uittesluiten. De vraag dus geopend hadin het geheel geene betrekking tot de slaverny bestaande in de kapitaal Staten. Het was zuiver en eenvoudig een nationaal vraagstuk, of het gemeenschappelyke belang van de geheele Republiek vereischte dat Arkansas, Missouri, Kansas en Nebraska kapitaal Staten zouden worden, met al het kwaad en de gevaren der slaverny, of dat zy arbeid Staten zouden zyn, met de zekerheid, weldaden en zegeningen der vryheid. Van de beslissing was afhankelyk, gelyk men dacht, eene andere vraag, of eindelyk het binnenste van dit nieuwe vaste land een toevlugtsoord zou zyn voor den verdrukten en uitgebannen, koomende jaar op jaar, eeuw op eeuw, vrywillig van elk ander beschaafd land, als ook voor de kinderen des ongeluks in ons eigen land; of dat door de vernieuwing van den Afrikaanschen slavenhandel, deeze heerlyke en vrugtbare streken zouden worden overgegeven aan het beheer van kapitaal trekkende de vrugt uit de aarde door de verarmende moeite arbeid van den negerslaaf. Dat vraagstuk van 1820 was eenzelvig met het vraagstuk van 1860, zoo ver betreft het beginsel en zelfs het veld van deszelfs toepassing. Elk bestanddeel van het geschil nu aanwezig bestond toen; het regt of het onregt der slaverny, derzelver tegenwoordige en toekomstige uitwerkselen; de grondwettige autoriteit van het Kongres; de vorderingen van de Staten en van derzelver burgers; de aard van de Federale Unie, (of die is een verbond tusschen de Staten of een onafhankelyk Gouvernment;) de bronnen van derzelver magtsoefening, en de beperkingen op derzelver uitvoering. Dit alles werdt besproken met eene yver en bekwaamheid nog nooit overtroffen. De geschiedenis verhaalt ons, ik weet niet in hoever getrouw, dat de Unie wankelde onder de hevigheid van die groote stryd. Vaderhandsliefde nam raad by wysheid, en dreef eene beslissing door, welke bewezen is niet eene eindelyke te zyn, en welke, zoo als nu gezien wordt, praktikaal open liet alle de groote staatkundige vragen die daarin voor kwamen. Missouri en Arkansas werden toegelaten als kapitaal Staten, terwyl de arbeid als voorbehouding verkreeg, het verkortte maar toch nog veelomvattende veld van Kansas en Nebraska.

Wanneer wy nu de toestand van de vershillende deelen van het Louisiana grondgebied overzien, en my merken op dat *het kapitaal* onbetwist bezit houdt van hetgeen het toen verkregen heeft, terwyl *de arbeid* het land in stuiptrekkende beweging brengt door zulk eene harde en zulk eene voortdurende worsteling om te herwinnen het evenwigt hetwelk toen was gewaarborgd onder omstandigheden van zulke groote ernst, dan moogen my wel wenschen niet uit den droom te worden opgewekt, indien de Missouri overeenkomst waarlyk zonder noodzaak is aangenomen door de vrye Staten onder de invloed van de buitensporige voorstellen van het gevaar der verbreking van de Unie. De Missouri debatten onthullen waarheden van groot belang voor volgende tyden:

1. Dat het gemakkelyk is om de Kapitaal Staten tezamen te brengen tot verdediging van slechts uitwendige belangen, terwyl het moeylyk is om de arbeid Staten te vereenigen in eene gemeenschappelyke Staatkunde.

2. Dat de arbeid Staten eene natuurlyke aanhankelykheid aan de Unie hebben, terwyl de Kapitaal Staten eene natuurlyke gemakkelykheid hebben om die aanhankelykheid te verontrusten door bedreiging van verbreking der Unie.

3. Dat de Kapitaal Staten geen praktikaal onderscheid maken tusschen wettige en grondwettige tegenstand aan de uitbreiding der slaverny in het gemeenschappelyke grondgebied der Unie, en ongrondwettige aanranding der slaverny gevestigd door plaatselyke wetten in de Kapitaal Staten.

De vroegere Staatkundige partyen waren gevormd zonder betrekking tot slaverny. Sedert 1820 hebben de Europesche vraagstukken ons praktikaal onaangeroerd gelaten. De uitvindingen zyn grootelyks vermeerdert in bergbouw, handwerken en landbouw. De Stoom heeft te land en te water de handel versneld.

De press en de telegraaf hebben eene bewonderenswaardige werkzaamheid bereikt, en het maatschappelyk verkeer tusschen de Staten en tusschen derzelver burgers is boven mate toegenomen; en tengevolge daarvan zyn derzelver weederkerige betrekkingen rakende de slaverny, gedurende verscheidene jaren, onderwerpen geweest van ernstige en dikwyls hevige twistgedingen. Ik heb alleen aantetoonen hoe zulke verschillen gewerkt hebben op de loop der Staatkundige gebeurtenissen, niet om dezelve by vernieuwing te openen voor beredenering.

Er was eene slavenopsland in Virginia. Virginia en Kentucky bespraken en, tot groot leedwezen van vry Staten, verwierpen het stelsel van vrywillige arbeid. De Kolonisatie Societeit werdt met veel goedgunstigheid in de Kapitaal Staten gevestigd. Emancipatie Societeiten verrezen in de vrye Staten. Zuid Carolina maakte aanstalten om door hetzelve nadeelig geoordeelt wordende Federale inkomst wetten te vernietigen. De Kapitaal Staten klaagden over regtbanken en wetgevende vergaderingen in de arbeid Staten wegens uitlegging van de grondwettige voorziening voor de uitlevering van voortvlugtigen van dienstbaarheid, tengevolge waarvan deezen behandelt werden als personen en niet als eigendom, en zy maakten onderscheidende wetten ten nadeele van gekleurde personen van de arbeid Staten wanneer de zoodanigen in de Kapitaal Staten kwamen. Zy ontkende in het Kongres het regt van verzoekschriften intedienen, en bemoeyelykten of ontkenden vryheid van redetwisten op het onderwerp van slaverny Drukpersen, die het waagden om het arbeid stelsel in de Kapitaal Staten te verdedigen, werden met geweld onderdrukt, en zelfs in de arbeid Staten werden openbare vergaderingen, tezamengekomen om de slaverny vragen te overwegen, uiteengedreven door volks hoopen die overeenstemden met de Kapitaal Staten.

De Whig party, zynde gewoonlyk eene oppositie party, oefende eenige verschoning jegens het belang van den arbeid. De Democratische party, niet zonder openbaringen van verschil van gevoelen, werdt gevonden te ondersteunen de Staatkunde van het Kapitaal. In het Distrikt van Columbia vertoonde zich eene neiging om de slaverny teweeren buiten het gezicht van de Nationale Hoofdstad. Mr. Van Buren, een Democratische President, liet een vooruitziend veto uitgaan tegen die verwagt wordende maatregel. Een Democratisch Kongres bragt Texas in de Unie praktikaal bedingende deszelfs toekomstige organisatie in vier slaven Staten. Mexiko werdt verontrust. De oorlog volgde. De arbeid Staten vraagden dat de Mexikaansche wet van vryheid, die het grondgebied dekte ingebragt door het vredestraktaat, zou blyven en bevestigd worden. De Democratische party weigerde. De Missouri redetwist van 1820 kwam nu weder terug, onder omstandigheden van verhitte opgewondenheid in betrekking tot deeze aanwinst van land. De verdedigers van den arbeid werden verontrust dat het aantal van nieuwe Kapitaal Staten zoo groot zou worden als die klas van Staten in de gelegenheid te stellen om de geheele staatkunde van het Gouvernement voorteschryven; en in geval van grondwettige tegenstand, dan eene nieuwe slavenhoudende Confederatie te vormen rond de Golf van Mexiko. Ter dier tyd schynen de Kapitaal Staten vastelyk besloten te hebben dat het Federale Gouvernement, en zelfs de arbeid Staten, hunne slaven moeten erkennen, (hoewel buiten de slaven Staten en in het grondgebied der Vereenigde Staten,) als eigendom waarvan de meester in geen weg of door eenig gezag ontzet kan worden; en de arbeid Staten zynde nu meerwezentlyk Democratisch geworden als ooit te voren, door de groote ontwikkeling van vrye arbeid, drongen kragtiger als ooit aan op de grondwettige leer dat slaven door hunne meesters vrywillig gebragt in het gemeenschappelyke grondgebied of in de arbeid Staten, personen—menschen zyn.

Onder de veelbelovende invloed van eene overwinning der Whigs, kwamen California en Nieuw Mexiko voor het Kongres als arbeid Staten. De Kapitaal Staten weigerden hunne toelating in de Unie toetestaan, en bedreigingen van verbreking der Unie verspreidde weder schrik en beroering door het land. Eene

andere overeenkomst werdt gemaakt. Bepaalde wetten lieten California toe als een arbeid Staat, en bepaalden dat Nieuw Mexiko en Utah Territoren zouden blyven, met het regt om vryheid of slaverny te kiezen wanneer zy Staten zouden worden, terwyl zy nieuwe hulpmiddelen verschaften om de voortvlugtigen van dienstbaarheid te vangen, terwyl de open slavenmarkt in het Distrikt van Columbia werdt afgeschaft. Deeze nieuwe verordeningen vereenigd met de bestaande wetten, te weeten, de ordinantie van 1787, de Missouri verbodswet van 1820, en de artikelen der aanhechting van Texas beschikten wettiglyk over het onderwerp der slaverny in al de Territoren der Vereenigde Staten. Aldus werdt de overeenkomst van 1850 genoemd eene volle, eindelyke, volstrekte en tezamenvattende beslissing van alle mogelyke verschillen betrekkelyk de slaverny onder het Federale gezag. De twee groote partyen bevreesd voor de Unie, sloegen de handen in een dit makende en voorstellende als eene regeling om naderhand nooit weder geopend, gestoord, of zelfs besproken te worden, en het volk nam dit aan met te voren ongehoorde meerderheid. De nieuwe President gekozen over eenen beroemden tegenstander, onmiskenbaar op grond zyner grootere bekwaamheid, zoo niet zyn meer vertrouwd voornemen om de nieuwe overeenkomst ongeschonden te handhaven, haaste zich om dit uitzigt te regtvaardigen zoodra het Kongres te zamen kwam. Hy zeide:

"Wanneer het graf zal gesloten zyn over allen die nu pogen om hunne pligt te vervullen, dan zal het jaar 1850 herdacht worden als een tydvak van angst en bezorgdheid. Een voorspoedige oorlog is juist geeindigt; de vrede heeft eene groote aanwinst van grondgebied aangebragt. Verontrustende vragen onstonden wegens de huishoudelyke instellingen van een gedeelte der Confederatie, en in spraak brengende de constitutionele regten van de Staten. Maar, niettegenstaande verschil van meening en gevoelen, de berusting van voorname burgers, wier getrouwheid aan de Unie nooit kan betwyfeld worden, heeft vernieuwde kracht aan onze instellingen gegeven, en een gevoel van zekerheid en rust hersteld onder het volk door het geheele Bondsland. Dat deeze rust gedurende mynen diensttyd niet geschokt zal worden, indien ik de magt heb dit aftekeren, daarvan kunnen zy die my hier geplaatst hebben zich verzekerd houden."

Naauwlyks, echter, waren deeze klanken verdooft in een wedergerustgesteld en tevreden land voor dat de rust der natie by vernieuwing geschokt werdt, geschokt, waarlyk, als nooit te voren, en getroffen deeze keer door eene slag van de eige hand die juist aan de koorden der nationale harp zulk eene verhevene vrede symphonie ontlokt had.

Kansas en Nebraska de reeds lang toegezegde bewaarplaats voor arbeid en vryheid, gered in de doodstryd van nationale vrees in 1820, by vernieuwing gered in de schrik van 1850, zou nu door het Kongres geopend worden, opdat de nooit ophoudende afwisseling van zaaityd en oogst kon beginnen. De slaven kapitalisten van Missouri zagen, van uit hunne welverzekerde woonplaatsen aan de oostelyke zyde hunner edele rivier, met begeerte neder op de vrugtbare prairie landen van Kansas; terwyl eene plotselyke schrik al de Kapitaal Staten doortrok, zoodra zy merkten met eenige zekerheid dat ten laatste een nieuwe arbeid Staat aan hunne westelyke grenzen zou worden opgebouwd, naar hunne meening onvermydelyk verbonden met de vroegere of latere afschaffing der slaverny. Wat kon gedaan worden? Men kon bezwaarlyk verwagten dat zoo spoedig na de overeenkomst van 1850 het Kongres dadelyk ter hunner veiligheid zou tusschenbeiden treden. De arbeidende byenzwerm der vrye Staten was verre verwydert, de weg nieuw, onbekend en niet zonder gevaren. Missouri was naby en op de wacht, en hield de sleutels van de toegangen van Kansas. Zy kon het nieuwe en uitlokkende grondgebied by overrompeling innemen, indien het Kongres slechts de slagboom wilde wegruimen gevestigd in 1820. De gelegenheid was gunstig. Clay en Webster, de voorname burgers wier onbetwistbare gehegtheid aan de Unie openbaar was door hunne berusting in de overeenkomst van 1850, waren reeds met eere ten grave gedaald. De arbeidstaten hadden verscheide hunner vertegenwoodigers alhier ontslagen wegens hunne te groote getrouwheid aan de vryheid

en hun te sterk wantrouwen in de bestendigheid van dat nieuwe vredeverbond, en hadden hen vervangen door partygangers die alleen schugteren, doch niet onwillig waren. De Democratische President en het Kongres aarzelden, doch niet lang. Zy herzagen de laatste groote overeenkomst, en vonden, met blyde verwondering, dat het er zoo verre van af was om de vryheidswet van 1820 te bevestigen, dat, integendeel, juist voorziening gemaakt was, om die geëerbiedigde bepaling afteschaffen; ja, dat de overeenkomst van 1850 werkelyk de geest van de Missouri wet van 1820 gedood had, en aan het Kongres de pligt oplegde om de levenlooze letter te verwyderen van het nationale wetboek. Die daad werdt volbragt. De nieuwe verordening herriep niet alleen het Missouri verbod van slaverny, maar het verklaarde het volk van Kansas en Nebraska volkomen vry om vryheid of slaverny te vestigen; en verbond het Kongres om hen ter regter tyd in de Unie toelelaten, hetzy als arbeid Staten hetzy als Kapitaal Staten. De Whig vertegenwoordigers van de Kapitaal Staten, in een oogenblik van vreemdsoortige verwildering, stemden toe; en de Whig party ging dadelyk onder, om nooit weer te herryzen. Democraten scheiden zich af, en stonden van verre; het land was in verwarring; en, te midden van de verlegenheid van het oogenblik zag men eene Republikeinsche party zich vergaderen met veel ernst, doch met weinig vertoon van organisatie, om, indien het niet reeds te laat was, de zaak der vryheid en arbeid te redden, zoo onvoorziens en smartelyk in gevaar gebragt in de Territoren der Vereenigde Staten.

Ik zal my niet lang ophonden met de gevolgen. De volkssouverainiteit van Kansas bleek te zyn de Staatssouverainiteit van Missouri, niet alleen in de personen der heerschers maarzelfs in den letter van een willekeurig en wreedwetboek. Van 1855 tot 1860 is Kansas gewikkeld, alleen ondersteund en bemoedigd door de Republikeinsche party, in elkander op volgende en gedurig wisselende worstelingen, welke al deszelfs deugd, wysheid, gematigdheid, kragten en hulpmiddelen, en dikwyls deszelfs natuurlyke sterkte en krygsmoed vereischt heeft, om zich zelven te redden van verraderlyk in de Unie gebragt te worden als een Slavenstaat. Nebraska hoewel de vryheid verkiezende wordt, door de dadelyke uitoefening van de Uitvoerende magt, die de volkswil vertrapt, als een Slaventerritoor gehouden; en Nieuw Mexico is vrywillig teruggezonken in de praktyk der Slaverny, waar uit het zichzelf verlost had, toen het nog een deel uitmaakte van de Mexicaansche Republiek. Ondertusschen, de Democratische party, zich verwyderende van de grond van volksouvereiniteit zoo ver als die grond verwydert is van de ordinantie van 1787, staat nu in de positie dat beide Terrotoriaal gouvernement en Kongres onbevoegd zyn om wetten te maken tegen de Slaven in de Territoren, terwyl zy niet alleen bevoegd; maar zelfs verpligt zyn, om des noods, wetten voor de bescherming der slaverny aldaar te maken. In deeze nieuwe en uiterste positie bedekt de Democratische party zich achter de verschansing van het Opperste Geregtshof, als of het mogelyk eene getrouwe uitlegging der Constitutie waare, dat de magt om practicaal voor altoos te beslissen tusschen vryheid en slaverny in een gedeelte van het vasteland verre weg overtreffende alles dat reeds georganiseerd is, door het Kongres zou worden opgegeven, hetwelk alleen eenig wetgevend gezag bezit, en zou aangematigd en uitgeoefend worden door eene regtbank, die alleen op eene ondergeschikte wyze van dit groote vraagstuk kennis kan nemen, in eene private handeling tusschen byzondere personen, en welke handeling de Constitutie aan dit geregtshof niet toelaat te behandelen, wanneer de daarby betrokkene waarde twintig dollars in geld is, zonder de overwegende tusschen komst van eene jury van twaalf goede en wettige mannen uit de nabuurschap waar het twistgeding ontstaat. Het onafhankelyke, gedurig vernieund wordende, en gedurig terugkerende vertegenwoordigende Parlement, Diet, Kongres of Wetgevende vergadering, is de hoogste, wezenlyke en onontbeerlyke instelling in eene Republiek. Zelfs

de vryheid gewaarborgd door organieke wetten, is slechts onvoldoende beschermd, wanneer dezelve niet bewaakt wordt door de koesterende zorg van eene vertegenwoordigende volksvergadering, terwyl slaverny, door eene onverandwoordelyke regtbank gehandhaafd de meest volkomene ontwikkeling is van Despotismus.

Mr. President, hebben de jaarboeken van eenig Gouvernement eene spoediger en volkomener afwyking getoond van de wysheid en deugd van deszelfs grondleggers? Heeft ooit een Gouvernement van een groot ryk, gegrond op de regten van menschelyke arbeid, die grond zoo spoedig en zoo ver verlaten, en zich zoo hardnekkig geankerd op de bodem van Kapitaal, en dat Kapitaal gevestigd in arbeidende menschen? Heeft ooit eene vrye vertegenwoordigende wetgevende vergadering, bekleed met zulk uitgestrekt gezag en met de bewaring van zulke belangryke regten, van zulke heilige pligten, van zulke dierbare belangen en van zulke eene edele en zooveel omvattende hoop, dat alles zoo onnodig, zoo onwys, zoo noodlottig en zoo smadelyk overgegeven en verlochend? Indien het waar is, gelyk elke inspraak van onze natuur, en elke voorschrift van Staatkundige ondervinding ons leert, dat,

Het land gaat wis te grond, waar naar des Boozen wensch,
Het geld wordt op gehoopt ten koste van den mensch.

dan waar heeft in Ierland, in Italien, in Polen of in Hungaryen, eenig heerscher voor een edel en vertrouwend volk zulke te leurstellingen, onheilen en ellenden toebereid, die vergeleken kunnen worden met die welke het Gouvernement der Vereenigde Staten nu hangende houdt over zulk eene groote uitgestrektheid van het vaste land van Noord Amerika?

Burgers der Vereenigde Staten hebben in den geest van deeze Staatkunde, de vrye Republiek van Nicaragua omvergeworpen, en geopend voor slaverny en de Afrikaansche slavenhandel, en hielden het in dien toestand wagtende aansluiting aan de Vereenigde Staten totdat derzelver Souvereiniteit weder hersteld werdt door eene vereeniging van zuster Republieken aan hetzelfde gevaar blootgesteld, en vreezende een dergelyk lot. Andere burgers heropende den buitenlandschen slavenhandel met schending van onze wetten en traktaten; en na eene opheffing van dien schandelyken handel gedurende 50 jaren, zyn er weder woeste Afrikanen op onze kusten geland en zonder terugeisching ongestrafd op onze plantaadjes verdeeld.

Voor deeze staatkunde, voor zoo ver die door het Gouvernement is goedgekeurd, verklaard de Democratische party zich zelf verandwoordelyk. Elke klagte daartegen wordt veroordeeld, en derzelver tegenstanders op zyde gezet. Toen Kansas zich wrong onder de wonden van een aangevangen burgeroorlog, ter oorzake van deszelfs tegenstand, zeide de Democratische pers spottende, "*laat het bloeden.*" Ambtelyke eerlykheid is oorzaak geweest voor berisping en bestraffing, wanneer dezelve bedrog tegenstond ten doel hebbende de uitbreiding der slaverny. Door de geheele Republiek heen is geen enkelen bekenden afwyker van die Staatkunde in eene plaats gebleven, welke door de arm van het uitvoerende Bewind bereikbaar was. En op de oppervlakte der geheele wereld kan er geen vertegenwoordiger van ons land gevonden worden of hy is een verdediger van de uitbreiding der slaverny.

Deeze dingen gebeuren in Amerika, in de 19 de eeuw, het tydperk van de grootste vooruitgang der wereld, en terwyl alle volkeren, behalven het onze de handel in menschen of beperkt of geheel afgeschaft hebben, in hetzelfde oogenblik dat den Russischen lyfeigenen wordt vrygemaakt, en de krygsgevangenen van Georgia, den gevangenen van Nubie en den wilden van Abyssinien tot vryheid wordt opgeheven door den opvolger van Mohammed.

De wereld ten onze gunste voor ingenomen, wegens onze vroegtydige erkentenis van de regten der menschelyke natuur, gelyk geen volk te voren, vraagt

met verwondering en verbazing wat deeze afwyking van vroegere zeden betekend? Wy hebben echter eene betere verontschuldiging als de wereld zich verbeeld, beter als wy over het algemeen ons zelven bewust zyn, eene eervolle verontschuldiging. Wy hebben de vryheid niet minder lief gehad, maar wel zoo veel te meer de Unie van ons land. Men heeft ons van tyd tot tyd doen geloven dat, in eene krisis, beide deeze dierbare instellingen niet te zamen behouden konden worden, en daarom hebben wy van tyd tot tyd bolwerken der vryheid overgeleverd om de vorderingen van het Kapitaal te bevredigen, en deszelfs hand aftekeren van de verbreking der Unie. De waare staat van zaken, behoort echter voor ons zelf geen geheim te zyn. Voorwetenschap is in der daad niet aan Staatsmannen gegeven, maar wy zyn zonder verontschuldiging in dien wy de redelyke gevolgen der tegenwoordige gebeurtenissen niet begrypen. Laten partyen en het Gouvernement, verkiezen of doen wat zy willen het volk der Vereenigde Staten verkiest geen rykdom in de plaats van vryheid, kapitaal in plaats van arbeid, Afrikaansche slaven in plaats van vrye blanken in het nationale grondgebied en in de toekomstige Staten. Die vraag is nooit bepaaldelyk voorgesteld of door het Volk behandelt. De Republikeinsche party is de beligchaming van het volksprotest en van de terugwerking tegen eene Staatkunde welke by verrassing aan de Natie is opgedrongen, maar door derzelver rede en geweten, overeenkomende met de rede en het geweten der menshheid wordt veroordeelt.

De keus van de Natie is nu tusschen de Democratische en Republikeinsche party. Derzelver beginselen en staatkunde worden daarom regtmatig en zelfs noodzakelyk onderzocht. Ik ken slechts eene Staatkunde door de Republikeinsche party aangenomen en erkend, namelyk om de Territoren der Vereenigde Staten, indien mogelyk, door constitutioneele en wettige middelen to redden van verblyfplaatsen te worden van Slaverny en veelwyvery. Wie, die in aanmerking neemt waar deeze natie woont, uit welke volksstammen ze is te zamengesteld, in welk tydperk der wereld het deszelfs aandeel heeft in de handelingen op het publieke schouwplaats, en welke derzelver heerschende instellingen, gewoonten, gebruiken en gevoelens zyn, twyfelt dat de Republikeinsche party, indien zy onwankelbaar getrouw blyft aan die Staatkunde, en regtvaardig en regtschapen in alle andere dingen, deeze Staatkunde eene glansryke overwinning kan en zal verschaffen? Er aan te twyfelen is onzeker te zyn of beschaving de menschheid kan veredelen of het Christendom de menshheid kan behouden.

De noodzakelykheid mag my welligt dringen er bytevoegen, dat die party in alle hoven en plaatsen zal staan aan de zyde van vryheid van spreken en der drukpers, en van de constitutioneele regten van vrye mannen overal; dat dezelve zal begunstigen de spoedige ontwikkeling van het nationale grondgebied door huisplaats (*homestead*) wetten, en zal aanmoedigen bergwerken, manufacturen en binnenlandschen handel, met noodzakelyke verbindtenissen tusschen de Staaten aan de Atlantische en aan de Stille Oceaan — want deeze alle zyn voorname belangen der vryheid. Voor het overige, moeten de nationale behoeften, niet personeele invloeden, de Staatkunde en het karakter van de Republikeinsche party bepalen, naar mate de maatschappy voortgaat. Reeds derzelver aandeel dragende in de wetgeving en de traktaten, gevoelt die party de noodzakelykheid om praktikaal te zyn in derzelver zorg voor de gezondheid en het leven der natie, terwyl de bovennatuur kundige beschouwing wordt overgelaten aan hen wier pligt het is om zich bezig te houden met de veredelende wetenschap van Staatkundige wys-begeerte.

Maar te midden van deeze onderwerpen, of liever voor dezelve ten volle te bereiken, ontmoet de Republikeinsche party eene nieuwe en magtige vraag eene vraag voor, en daarom boven alle andere, eene vraag van leven of dood voor de Natie. Als of er niet reeds zoo veel is toegestaan; ja, als of er nooit iets was toegestaan aan het belang van kapitaal gevestigd in menschen, hooren wy bedreigingen van

verbreking der Unie, luider, bepaalder, nadrukkelyker als ooit te voren, met de toegevoegde voorwaarde, dat die bedreigingen ten uitvoer gelegd zullen worden op het oogenblik dat eene Republikeinsche administratie, hoewel grondwettig verkoren, het gouvernement zal aanvaarden.

Ik weet niet met zekerheid of het volk bereid is om zulk eene administratie in aanwezen te roepen. Ik weet alleen dat door eene opvolging van vloeden die my nooit grootelyks opwinden, en van ebben waardoor ik nooit geheel ontmoedigd wordt, de aanwas van het Republikanismus gedurig hooger en hooger stygt.

Misschien zyn diegenen wys, wier vermoeden hen waarschuwt dat het reeds sterk genoeg is om deszelfs werking te doen gevoelen.

Tot hiertoe heeft de Republikeinsche party zich vergenoegd met de vraag — hoe veel stemmen kunnen wy geven? Deeze bedreigingen dringen eene andere vraag op — heeft die party vastheid genoeg om die stemmen te geven? Deeze laatste vraag raakt derzelver geest en eergevoel. Ik ben echter zeker, daar dezelve tot hiertoe in zoo velerlei andere vormen zelfverlochening beoefend heeft, dezelve ook in dit geval onverduldigheid zoowel als hoogmoed zal ter zyde leggen, en deeze buiten gewoone bedreigingen ernstiglyk en met regtmatige bedaardheid zal overwegen. Het zou woordverkwisten zyn, en het zou even ydel zyn om te toonen dat de verandwoordelykheid voor beproefde of ten uitvoer gelegde verbreking der Unie, moet rusten niet op hen die in de uitoefening van het grondwettig gezag het Gouvernement handhaven, maar op hen die ongrondwettig zich begeven in het dwaze werk om het omvertewerpen.

Wat zyn de verontschuldigingen voor deeze bereigingen? Zy lossen zich hierin op, dat de Republikeinsche party in het Noorden vyandig is jegens het Zuiden. Daar nu die party reeds bewezen is de meerderheid in het Noorden te zyn; zoo is het daarom praktikaal het volk van het Noorden. Is dit dan niet het zelfde Noorden dat u reeds zoo lang met toegevendheid heeft verdragen en reeds zoo veel aan u heeft toegestaan? Kunt gy regtvaardig aannemen dat eene zoo veel bewilligd hebbende toegenegenheid, op eens veranderen kan in diepe en onverzoenlyke haat?

Gy zegt dat de Republikeinsche party sectioneel is. Is de Democratische party dit minder? Is het gemakkelyker voor ons om uwe sectioneele magtsoefening te verdragen, als voor u om de onze te verdragen? Is het onredelyk dat wy eens zouden verwisselen? Maar is de Republikeinsche party sectioneel? Niet tenzy de Democratische party dit is. De Republikeinsche party heeft somtyds de bovenhand in het Huis der Vertegenwoordigers; de Democratische party altoos in de Senaat. Welke van de twee is de meest onverdraagzame? Kom, zoo gy wilt in de vrye Staten, in den Staat van New York, in elke plaats van Lake Erie tot Sag Harbor, onder myne naburen in de Oswego vallei, houdt uwe conventies, benoem uwe kandidaten, spreek tot het volk, leg aan hen open ten volle, ernstig en welsprekend open, alle uwe beschuldigingen en bezwaren wegens noordelyke ontrouw, onderdrukking, valschheid; houdt niets terug, spreek juits zoo vry en zoo hard als gy hier doet; gy zult een herbergzaam welkom hebben, en aandagtige toehoorders, met stembussen open voor al de stemmen die gy kunt winnen. Zyt gy minder sectioneel als dit? Geef aan ons dezelfde voorregten, en ik wil u verzekeren dat gy zeer spoedig in het zuiden zoo veel Republikeinen zult hebben als wy Democraten hebben in het Noorden. Er is echter eene betere proef van nationaliteit dan de toevallige plaatselykheid van partyen. Onze Staatkunde van arbeid in de Territoren was niet sectioneel in de eerste veertig jaren derRepubliek. Derzelver natuur is hechtende. Gedurende de derde veertig jaren en vervolgens zal dezelve weer nationaal zyn. Dezelve is niet wys en weldadig voor ons alleen of nadeelig voor u alleen. Derzelver uitwerkselen zyn gelyk en dezelfde voor ons allen.

Gy beschuldigd de Republikeinsche party van verdere en geheime oogmerken. Hoe kan eene party, die derzelver stemmen in dit land van vrye spraak en vrye drukpers by honderd duizenden telt, eenige geheime oogmerken hebben? Waar is de bezweerder en waar zyn de verborgene dryfveeren waardoor hy derzelver onvereenigde en wyd en zyd verspreide menigten kan besturen, en dezelve te leiden tot onzigtbare voorwerpen en onuitgesprokene plannen. Wat zyn echter deeze verborgene

plannen? Gy noemt er slechts een, en dat is om negergelykheid onder u intevoeren. Veronderstel wy hadden de magt om uw sociaal stelsel te veranderen: welk bewys hebt gy dat wy negergelykheid onder u zouden willen invoeren? Wy weeten, en zoo gy slechtsacht wilt geven zullen wy u aantoonen dat ons stelsel van arbeid, waar het ooit iets uitwerkt, gelykheid van den blanken te weegbrengt. De arbeider in de vrye Staten hoe nederig ook zyne bezigheid is, is een blanke, en hy is staatkundig gelyk met dengenen die hem gebruikt. Achttien van onze eenendertig Staten zyn vrye arbeid Staten. Deeze zyn: Maine, New Hampshire, Massachusetts, Vermont, Rhode Island, Connecticut, New York, New Jersey, Pennsylvania, Ohio, Michigan, Illinois, Indiana, Wisconsin, Minnesota, Iowa, California, en Oregon. Ik stel het niet in slagorde tegen over de Kapitaal Staten. Ik ben geen aanvaller van Staten. Alle de Staten zyn gedeelten van myn eigen land—de beste van dezelve niet zoo wys en groot als ik verzekerd ben dat dezelve hierna zyn zal; en de minst ontwikkelde en volmaakt onder die Staten wyzer en beter als eenige buitenlandsche Staat welke ik ken. Wordt dan in eenige en in welke van de genoemde Staten de hoogmoed van den blanken beleedigt door neger gelykheid? Waar is in de geheele wereld de Staat waar klassen en kasten zoo ten eenenmale opgeheven zyn als in elk van die Staten? Laat de Europeansche landverhuizer, die den Afrikaan ontwykt als of zyn huid besmetting uitwasemde, andwoorden. Gy vindt hem overal in den Staat waar arbeid altoos vry is. Stelden Washington, Jefferson, en Henry voor, toen zy u smeekten om uw stelsel te laten varen en het onze aantenemen, om u te doen zinken tot gelyke laagte met den Afrikaan, of was het hunne begeerte om alle blanke menschen te verheffen tot eene gemeenschappelyke Staatkundige hoogte?

Wy zoeken u ons stelsel noch met geweld, noch met list optedringen. Wy zyn regtmatig, wyselyk en tevreden van alle staatkundig gezag en verandwoordelykheid in uwe Kapitaal Staten uitgesloten. Gy zyt souverein op het onderwerp van slaverny binnen uwe eigene grenspalen, gelyk wy in de onze. Het is goed en wyselyk zoo ingerigt Gebruik uw gezag om het stelsel dat u aanstaat te handhaven. Wy koesteren geen mistrouwen wegens de uitkomst. Wy hebben wyselyk, gelyk wy meenen, ons gezag geoefend om de mannelykheid van al de leden van den Staat te beschermen en te volmaken. De geheele Souvereiniteit betrekkelyk huishoudelyke zaken binnen de Unie is tusschen verdeeld door onmiskenbare grenzen. Gy hebt uwe vyftien bepaalde deelen; wy achttien deelen, gelykelyk bepaald. Elk moet gehandhaafd worden opdat het geheel mag bewaard worden. Indien het onze zal worden aangerand, van binnen of van buiten door eenige vyandige magt om welke rede ook, verwagten wy dat gy, als wy het noodig hebben, het zult beschermen. Indien het uwe zoo zal aangerand worden, in de nood, het komt er niet op aan wat de oorzaak of het voorwendsel, of wie de vyand is, wy zullen uwe souvereiniteit verdedigen als gelykstaande met onze eigene. Wy kunnen, wel is waar, uw stelsel van Kapitaal of uwe zeedeleer niet aannemen. Dan zouden wy ons eigen, hetwelk wy best oordeelen moeten overgeven en omverwerpen. Behalven dit, indien wy konden, waartoe zou er eenige verdeling in Staten noodig zyn? Gyzyt evenzeer vry om ons stelsel en deszelfs zedeleer te verwerpen, en de voortreffelykheid van het uwe met alle magt van overtuiging en redenering te handhaven. Wy moeten echter wederkerig beide stelsels beredeneren. De geheele wereld beredeneerd alle stelsels. Bepaaldelyk moeten wy daarover handelen dewyl wy te beslissen hebben als eene natie welke van de twee wy behooren inteënten op de nieuwe toekomstige Staten opgroeyende in het groote publieke grondgebied. Redetwist dan onvermydelyk zynde, wat kan wyzer zyn als dit te doen met wederzydsche verdraagzaamheid en in eenen broederlyken geest?

Gy klaagt dat Republikeinsche redevoeringen te stout en te regtstreeks zyn, wanneer wy met vertrouwen het gevoelen uitdrukken dat het stelsel van arbeid eindelyk algemeen zal aangenomen worden in de Kapitaal Staten, handelende voor zichzelven en in overeenstemming met hunne eige grondwetten, terwyl zy zonder eenige uitzondering boeken goedkeuren wier doel is om emancipatie te verdedigen. Gy kunt echter moeyelyk verwagten dat het Federale Gouvernement of de Staatkundige partyen van de natie een censuur zal handhaven over de drukpers of over redetwisten,

De theorie van ons stelsel is, dat dwaling van gevoelen in elk geval veiliglyk kan verdragen worden waar de rede wordt vry gelaten om de dwaling te bestryden. Kan het beweerd worden dat er meer gematigdheid en zagtzinnigheid in de bespreking van het groote vraagstuk wordt geopenbaard aan uwe zyde als aan de onze? Wy hebben allen onze strydkunst geleerd, zoo wel als onze beginselen van eenen meester. Wy zyn verzekerd dat wy aan onze zyde zyne lessen en voorbeeld niet overschryden. Thomas Jefferson schreef aan Dr. Price, een Engelschman in betrekking tot zyne verhandeling over de emancipatie in Amerika op deeze manier:

"Zuid van van de Chesapeake, uw boek zal slechts weinige leezers vinden met hetzelve in stemmende op het onderweip der Slaverny. Van de mond tot de oorsprong der Chesapeake de meerderheid van het volk zal het goedkeuren in theorie, en het zal eene aan zienlyke minderheid vinden gereed om het in praktyk aantenemen; eene minderheid welke in gewigt en waarde van karakter opweegt tegen het grootere getal hetwelk de moed niet heeft om hunne familien eene eigendom te ontnemen, welke echter hunne gewetens in onrust houdt. Noord van de Chesapeake kunt gy hier en daar een tegenstander van uwe leer vinden; gelyk gy hier en daar een rover of een moordenaar kunt vinden, maar niet in groot getal."

Dit (Virginia) is de naaste Staat tot welke wy onze oogen kunnen wenden voor het belangryke schouwspel van regtvaardigheid in stryd met gierigheid en onderdrukking—eene stryd welker heilige zyde dagelyks de nieuwe rekruten aanwint van het inkomen in ambtsbetrekkingen van opgegroeide en opgroeyende jonge mannen.

Wordt derhalve niet ontmoedigd. Wat gy geschreven hebt zal veel goed doen; en kunt gy voortgaan met u te bemoeyen wegens ons welzyn, niemand is bekwamer om de arbeidende zyde te helpen. Gy ziet, of wy ergens gaan voor of tegen de Slaverny wy moeten zuidelyke leidslieden volgen. Gy moogt uwe stuurlieden verwisselen met de winden en stroomen; maar wy, wier geboorte onder de Noordstar ons een weinig bygelovig maakt, moeten verontschuldigd worden wegens onze standvastigheid in het volgen van de leiding van hen die het nationale schip gebouwd hebben en ons de kaart gaven waarop deszelfs edele reisweg is aangetekend.

Een diepe hoogachting en eene vriendschappelyke erkentenis voor den Vice President der Vereenigde staten heeft my genoopt om zorgnldig het door hem gegeven getuigeniste weegen op het onderwerp van vijandschap teegen het Zuiden ten laste gelegen aan de Republikeinsche party, als afgeleid van de betrekkingen der vertegenwoordigers der beide partyen in deeze hoofdstad. Hy zegt dat hy hier in de vertegenwoordigers van de lagere zuidelyke Staten gezien heeft een bepaalden en ernstigen geest van tegenstand aan de Republikeinsche party; dat hy opmerkt eengevoelig verlies van dien geest van broederschap en van dat gevoel van getrouwheid aan en van die liefde voor een gemeenschappelyk vaderland, welke ten laatsten het zekerste cement der Unie is; zoo dat in de tegenwoordige ongelukkige stand van zaken, hy bykans genoopt is uitteroepen, dat wy week op week en maand op maand de ontbinding naderen; dat de banden van vereeniging van lieverlede worden afgeknaagd; en dat een vreemdeling zou kunnen veronderstellen dat de Uitvoerende ambtenaar der Vereenigde Staten was van twee vijandige Republieken.

Het is niet voor my om de naauw keurigheid van deeze donkere schildery in twyfel te trekken, wat betreld de zuidelyke groepen, maar het gevoelen moet my toegestaan worden dat ik even naauwkeurig kan spreken als iemand in betrekking tot de Noordelyke of Republikeinsche vertegenwoordigers. Ik ken hunne openbare vergaderplaatsen en hunne by zondere wegen. Wy zyn geen vijandige Republiek noch derzelver vertegenwoordigers. Wy handelen te zamen, maar alleen zoo als de organen van elke party doen, en moeten doen in een staatkundig stelsel hetgeen ons verpligt om somtyds te handelen als partygangers, terwyl het ons altoos verpligt om liefhebbers van het vaderland en Staatsmannen te zyn. Verschil van gevoelen, zelfs op het onderwerp van slaverny, is met ons een Staatkundig niet een maatschappelyk of persoonlyk verschil.

Er is niet een enkel verbreker van of ontrouwen aan de Unie onder ons. Wy zyn ten eenemale onbewust dat er eenige werking tot ontbinding onder ons of rondom ons bestaat. Wy zyn nooit geduldiger geweest, hebben de vertegenwoordigers van andere deelen meer lief gehad als nu. Wy geven hetzelfde getuigenis voor het volk hier rondom ons, hetwelk, schoon, in het middenpunt waar de Slag ven verbreking

der Unie het eerst moet vallen, en het vresselykst moet zyn in derzelver uitwerkselen, nooit minder verontrust schynt als nu. Wy geven hetzelfde getuigenis voor al de distrikten in Staten die wy vertegenwoordigen. Het volk van het Noorden zyn geen vijanden, maar vrienden en broeders van het zuiden, gehouw en getrouw als in de dagen wanneer de dood zonder onderscheid deszelfs pylen onder hen wierp op het gemeenschappelyke slagveld der vryheid.

Wy zullen ons niet ophouden hier te verwylen by eenige bewyzen van eene verschillende aard in het Zuiden; maar zullen ons te vrede stellen met ons geloof uittedrukken dat vyandschap die niet opzettelyk wordt aangestookt, en die geen wederwraak kan teweeg brengen, eene onregelmatigheid veroorzaakt door toevallige bewegingen, en die geen voortdurende verwydering kan veroorzaken.

Eene toebereiding voor eene presidentsverkiezing, in sommige opzigten welligt belangryker als eene sedert 1800 is onlangs begonnen. Het huis van Vertegenwoordigers moest georganiseerd worden door eene meerderheid, terwyl geen party zoo veel stemmen kon geven. De naargeestigheid van het jongste treurspel in Virginia rustede op het Kapitool van den dag dat het Kongres byeenkwam. Terwyl de twee groote Staatkundige partyen in vrede, wettiglyk en constitutioneel, hoewel met yver, de groote nationale vraag tusschen vrye arbeid en Kapitaal tot derzelven juiste oplossing waren leidenden, door de beproevingen van de Stembus, onmiddelyk en middelyk invloed oefenende op de verschillende departmenten van het Gouvernement, eene bende van gebelgde mannen, verachtende gelykelyk dat groote vraagstuk en de partyen met elkander in stryd, en onverduldig over het grondwettige stelsel hetwelk de burgers van elken Staat beperkt tot Staatkundige handeling door te stemmen, bezield door eene hen byzonder eigene geestdrift, en verbitterd door grieven en onregt welke sommige van hen hadden geleden door invallen van gewapende uitbreiders van slaverny in Kansas, onwettig als hunne eigene wraakneming was, beproefde om de slaverny in Virginia omvertewerpen door zamen-zwering, hinderlaag, inval en geweld. De manier door ons aangenomen, om ons te beroepen op de rede en het oordeel van het volk, uitgesproken door de Stembus, is de eenige waardoor een vry Gouvernement ergends kan gehandhaafd worden, en de eenige tot nog toe uitgevonden in overeenstemming met den geest van de Christelyke Godsdienst. Terwyl edelmoedige en liefderyke naturen waarschynlyk zullen toestaan dat John Brown en zyne verbondenen handelden onder ernstige hoewel noodlottig dwalende overtuigingen, alle goede burgers zullen desniettegenstaande overeenstemmen, dat deeze poging om een onwettig oogmerk in Virgina te bereiken door inval, insluitende eene slavenopstand, eene daad was van oproer en verraad, en misdadig was juist in die uitgestrektheid als het de openbare vrede verstoorde en verwoestende was voor menschelyk geluk en menschelyk leven. Het is eene pynlyke opmerking dat na zulk eene lange ondervinding van de weldadige werking van ons stelsel, wy deeze nieuwe voorbeelden gehad hebben in Kansas en Virginia van het bestaan onder ons van eene klasse van menschen zoo misleid en zoo verwoed dat zy hunne byzondere beginselen met het zwaard tragten doortedryven, veroorzakende de noodzakelykheid voor de verdere opheldering door hunne straf van de groote zedelyke waarheid, dat zy die het zwaard opnemen ter beslissing van een geschil door het zwaard zullen vergaan. In het laatste geval, de betreurde dood van zoo veele burgers, verslagen van uit eene hinderlaag en by verrassing—al te meer betreurenswaardig dewyl zy onschuldige slagtoffers waren van eene razerny, zonder hunne werking, ontstoken door een ver verwyderd vuur—de dood van deeze overtreders zelven, te bejammeren, hoenoodzakelyk en regtvaardig, dewyl zy handelden in ylhoofdigheid waardoor hun oordeel verblind werdt voor de wezenlyke natuur van hunne misdadige onderneming; de onrust en verlegenheid natuurlyk ontwaakt door het land, voor het oogenblik de vrees opwekkende dat ons geheele stelsel, met al dezelfs zekerheid voor leven en vryheid, ten einde was gekomen—eene vrees niet te beter te verduren dewyl dezelve gedurig verzwaard werdt door nieuwe hersenschimmen waaraan de groote leidende gebeurtenis eene tint van waarschynlykheid leende; waarlyk dit alles maakte eene som van openbare ellende waardoor de meest ongezonde begeerte naar maatschappelyke verschrikkingen voldaan behoorde te zyn.

Eveneens echter als in het geval van de buskruidzamenzwering, en de Salem tooverheksery, en de Nieuw York koloniale negerzamenzwering, zoo nu; de oorspronkelyke handelende personen werden zeer spoedig opgevolgd door eene andere en verwandte klasse, die de publieke ellende zochten te verlengen en te vergrooten, beproevende om de opgewekte verontwaardiging te rigten tegen partyen schuldeloos zoowel van medepligtigheid als van meedegevoel met de overtreders.

De nakomelingschap zal in al deeze onlangs plaatsgehad hebbende gebeurtenissen beslissen waar de Staatkundige verandwoordelykheid voor openbare onheilen moet vallen; en de nakomelingschap zal zich weinig storen aan onze onderrigtingen. Het was niet dan nadat de donkere regering van Domitianus geëindigd was, en vryheid endeugd eene verzekerde schuilplaats gevonden hadden onder het bewind van de mildere Nerva, dat de geschiedschryver optrad wiens verhaal van dat tydvak van tyranny en schrik is aangenomen geworden door het menschelyk geslagt.

De Republikeinsche party zynde dus verdedigd tegen de beschuldiging van vyandschap tegen het Zuiden, die is voortgebragt in verontschuldiging voor de bedreigingen van ongrondwettige tegenstand in geval van derzelver wel slagen, zoo houde ik my wel verzekerd dat die party my zal ondersteunen wanneer ik hen te gemoet kom in den geest van den verdediger van de Engelsche Maatschappy:

"Zekerlyk zy die zich zullen Beroemen gelyk wy doen eene vrye natie te zyn, en hebbende de magt, ook niet de moed zullen hebben om grondwettig elke Gouverneur aftezetten, hetzy hy de opperste is of ondergeschikt, kunen hunne verbeelding voldoen meteene belaggelyke en geschilderde vryheid, geschikt om kleine kinderen te bedriegen, zy zyn echter in der daad onder tyranny en dienstbaarheid, als ontbrekende die magt, welke de wortel en bron is van alle vryheid, om te beschikken over en te besturen in het land hetwelk God hen gegeven heeft, als leden van eene familie in hun eigen huis en vry erfgoed. Zonder welke natuurlyke en wezenlyke magt van eene vrye natie, al dragen zy ook het hoofd hoog, zy in behoorlyke schattting niet beter geacht worden dan Slaven en vassalen geboren in het bezit en gebruik van eenen anderen erfelyken heer, wiens regering, hoewel niet onwettig of onverdragelyk, over hen hangt als eene heerlyke tuchtroede niet als eene vrye regering."

De Republikeinsche party weet, gelyk het geheele land het eindelyk zal verstaan, dat de eedelste voorwerpen van het nationale leven moeten vergaan, indien dat leven zal verloren gaan, en daarom wil die party de aangebode wyziging aanemen. Zy wil het woord Unie opnemen, hetwelk andere zoo gewillig zyn te verzaken, en verbindende dat met die andere roemrykegedagte, Vryheid, welke zoo lang die party bezield heeft, zal dezelve vastelyk voorwaards gaan, met het opschrift op hare banier, "UNIE en Vryheid, kome wat wil, in overwinning zoo wel als in nederlaag, in het bezit van magt of magteloos, nu en voor altoos."

Indien de Republikeinsche de Unie handhaafd wie en welke party zal dezelve aanranden? Alleen de Democratische party, want er is geene andere. Wil de Democratische party de aanval doen? De bedreigingen van verbreking der Unie zyn gedaan, hoewel niet in derzelver naam, toch ten harer behoeve. Die party moet het erkennen of ontkennen. Derzelver zwygen tot hiertoe is veel betekenend, doch niet verontrustend. De uitwerking van de bedreiging, indien voorspoedig, zou zyn om de heerschappy der Democratische party, hoewel eene minderheid, te doen voortduren door Schrik. Er is zegerlyk niets meer noodig om de voorspoed der Republikeinsche party te verzekeren. Indien waarlyk de tyd gekomen is wanneer de Democratische moet heerschen door Schrik, in plaats van door erkend openbaar vertrouwen, dan is het volkomen zeker dat dezelve niet te spoedig van magt ontzet kan worden. Op dat hatelyke beginsel regerende, zou noch de grondwet noch de openbare vryheid lang behouden blyven. Ik wil echter niet geloven dat de Democratische party wil toestaan om in die toestand te staan, hoewel zy schynt, door de handeling van hare vertegenwoordigers, diegenen te dekken en te ondersteunen die verbreking der unie bedreigen. Ik ken de Democratie van het Noorden, ik ken dezelve nu in hare afnemende kragt. Ik ken geen mogelyke verbreker van de Unie onder die allen. Ik geloof dat zy nu zoo getrouw aan de Unie zyn zullen, als in vroegere dagen toen hunne rangen vol waren, en hunne oproeping tot den stryd altoos de oorlogs-kreet der overwinning was. Maar, indien het tegenovergestelde bewys zal geleverd worden, dan zal de wereld des te spoediger weeten dat

elke party in dit land moet staan op de grond der Unie; dat het Amerikaansche volk geen party wil ondersteunen onbekwaam om derzelver eergevoel te offeren op het altaar des vaderlands; dat alhoewel eene party nog zoo groot aanzien en nog zoo veel overgeleverde verdienste mooge hebben, evenwel, indien, die eene deugd van getrouwheid aan de Unie ontbreekt, alle derzelver voorregten haar niets zullen baten; en dan hoe, ten gevolge van lang gekoesterde en hardnekkige vooroordelen, nadelig ook de Republikeinsche party in de Kapitaal Staten mooge geoordeeld worden, zelfs daar zal die party vooruitgaan gelyk een leger met bannieren, winnende de gunst des geheelen volks, en zy zal gewapend zyn met het vertrouwen en de ondersteuning der natie, wanneer zy zal bevonden zyn de eenige party die de onschendbaarheid van de Unie verdedigd en handhaafd.

Zy die de verschrikkingen voor de verbreking der unie zoeken optewekken schynen my toe te haastiglyk de voorwaarden betragt te hebben waaronder zy hunne poging willen beproeven. Wie gelooft dat eene Republikeinsche administratie en Kongress tyranny kan uitoefenen onder eene Constitutie zoo veele beperkingen tusschen beiden plaatsende als de onze? En die tyranny moet niet alleen uitgeoefend worden, maar moet onverdragelyk zyn, en er moet geen hoop voor grondwettig herstel overblyven, voor dat gewelddadige tegenstand ergends eenige grond kan vinden om te staan.

Het volk der Vereenigde Staten, handelende in overeenstemming met de grondwet, is het hoogste geregtshof om alle Staatkundige voorstellen te onderzoeken en te beslissen. Zy zyn bevoegd om de tegenwoordige voorstellen te beslissen, als zy te voren geweest zyn om de voorstellen van vroegere dagen te beslissen. Zy kunnen het oordeel heden uitgesproken hierna herzien en veranderen, gelyk zy meer dan eens in vorige tyden hunne oordeelen hebben herzein en verandert. Er is, onder geene omstandigheid, eene revolutie noodig om dwaling te verbeteren of gevaar te verhinderen.

Er zal waarschynlyk geene nieuwe of bepaalde oorzaak voor revolutie ontstaan onder eene Republikeinsche administratie. Wy zyn niet betrokken in eene nieuwe handeling, zelfs niet in eene nieuwe twist. Onze vaders ondernamen een groot werk voor zichzelven, voor ons, en voor onze opvolgers — om een vry en Federaal ryk opterigten welkens boogen het Noord Amerikaansche vasteland zullen overspannen, en door deszelfs geheele doorgang van de eene tot de andere groote oceaan de stralen der zon zullen terugkaatsen. Zy rigten dadelyk dertien van deszelfs zuilen in eens op. Deeze staan nu, de bewondering van het menschelyk geslagt. Hunne opvolgers hebben er twingtig meer aan toegevoegd; en wy die hier zyn hebben drie van die twintig gevormd en opgerigt, en deeze allen staan zoo vast en onbeweegelyk als de eerste dertien; en meer zullen nog noodzakelyk zyn nadat wy zullen rusten van onzen arbeid.

Sommigen onzer verkiezen voor deeze zuilen eene zamengestelde stof anderen het zuivere witte marmer. Onze vaders en voorgangers verschilden op dezelfde wys en op hetzelfde punt. Welke verwenschingen zouden wy niet allen vereenigd uitspreken over eenigen Staatsman die te voren, alleen uit louter teleurstelling en afkeer wegens overstemming zyner keus van de Stof voor eenige nieuwe zuil toen opgerigt, gewelddadige handen zou gelegd hebben aan het onvolmaakte gebouw en het ter aarde zou geworpen hebben, om daar eene puinhoop te blyven, in plaats van een vesting te zyn voor de beste verwagtingen der wereld!

Ik blyf nu by het gevoelen volstandig hier en elders door my uitgesproken, dat deeze haastige bedreigingen van verbreking der unie zoo onnatuurlyk zyn dat zy geen hand kunnen vinden om dezelve ten uitvoer te brengen. Wy zyn van een geslagt, eene taal, vryheid en geloof; bezig, het is waar, in verschillende werkzaamheden, maar dit zelfs brengd ons in meer innige betrekkingen met elkander dan eenig ander volk, hoe gelyksoortig ook van natuur en hoewel levende onder een gevestigd Gouvernement, ooit heeft gehandhaafd. Wy kwynen over het algemeen, indien eenig deel van ons Federale gebouw is geraakt, terwyl een afgerukt deel zeker moet vergaan. Gy moogt uitpluizen zoo veel gy wilt in betrekking tot het zamenstel van het Gouvernement, en zeggen het is eene overeenkomst, en dat de verbreking van een artikel, door een van de Staten of door het Kongres, alle de leden van de gehoorzaamheid ontslaat, en dat de Staten moogen afscheiden wanneer zy oorzaak voor oorlog hebben of zich verbeelden te hebben. Wanneer gy echter eenmaal zoudt beproeven om het omvertewerpen, dan zoudt gy uitvinden dat het een Gouvernement is van het geheele volk — als byzondere personen zoo wel als eene overeenkomst van Staten; dat elk byzonder lid van het staatkundig ligchaam zich bewust is van zyne belangen en magt in hetzelve, en weet dat hy hulpeloos, magteloos hoopeloos zou zyn, indien het te gronde moest gaan. Het menschelyk geslagt heeft een natuurlyk regt tot, een natuurlyk gevoel en eene natuurlyke bekwaamheid voor zelf — Gouvernement; en wanneer zy, zoo als hier, genoegzaam ryp zyn door ontwikkeling, dan willen en moeten zy een zelf-gouvernement hebben en geen ander. De ontwerpers onzer Grondwet, met eene wysheid alle vroeger begrip van menschen overtreffende, bragten

dezelve in overeenstemming met deeze inblyvende bestanddeelen van de menschelyke natuur. Hy verkeerd onder een vreemd en blind misverstand van de ontleedkunde van het groote stelsel die denkt dat deszelfs eenige banden, of zelf deszelfs sterkste verbindtenissen bestaan in de vermenigvuldigde en door en door vertakte weegen van handel, koopmanschap of maatschappelyk verkeer. Dit alles is gewis sterk, maar deszelfs voornaamste middelen van aaneenhechting — die welke het onscheidbaar en onverdeelbaar maken — zyn de millioenen zenuwen van vergenoegde gelukkige harten, bindende door aandoeningen, eergevoel en de beste hoop gelykelyk den lagen en hoogen, den ryken en den armen, den wyzen en den onwyzen, den geleerden en den ongeleerden ja zelfs den goeden en den kwaden, aan een Gouvernement het eerste, laatste en eenigste dat ooit zoodanig bestaan heeft, hetwelk ten allen tyde gelykelyk acht neemt op hunne behoeften, begeerten en gevoelens; en zich op allen personeel beroept elk jaar of in twee jaren of ten minsten in vier jaren, voor hunne uitgedrukte toestemming en vernieuwing, zonder welke het moet ophouden. Neen, ga waar gy wilt en tot welke klasse gy kunt, met uwe opwekking en tot uwe noodlottige dienst in de eene hand, en uwe beloning van honderde of duizende stukken zilver in de andere, en duizenden tegenstanders zullen opryzen teegen een rekruut dien gy kunt aanwerven. Aan de oevers beide van de St. Lawrence en van de Rio Grande, aan de kusten van de Atlantische Oceaan en van de Stille zuidzee, aan de oevers van de golf van Mexico en in de kloven van de Rocky Mountains, onder de visschers aan de banken van Newfoundlond, de wevers en spinners van Massachusets, de scheepstimmerlieden van Indiana, de katoen en zuikerplanters aan de Mississipi, onder de vrywillige burgers uit elk ander land, niet minder dan de hier geborenen, de Christen en de Jood, onder de Indianen op de prairien, de wederspannige Mormonen in Deseret, den Afrikaan in vryheid, den Afrikaan in Slaverny, de bewoners van zieken en armhuizen, ja zelfs de misdadigers in de gevangenissen, verhaal hen de geschiedenis van uw ongelyk en het hunne zoo welsprekend en treurend als in uw vermogen is, en wek hen op tot opstand. Zy zullen u vragen, "*Is dat alles?*" Zyt gy regtvaardiger als Washington, wyzer als Hamilton menschlievender als Jefferson?" "Welke nieuwe vorm van Gouvernement of van Vereeniging hebt gy het vermogen te vestigen, of zelfs de slimheid om uittedenken, die regtvaardiger, veiliger, zachter, weldadiger of roemryker zyn zal dan die wy bezitten?" En door zulke eenvoudige vragen zult gy tot zwygen en in de war gebragt worden.

Mr. President, wy vergeten gedurig deeze schoone en zamengestelde, en toch noodige en natuurlyke werktuigkunde van onze Constitutie; en omdat wy dit vergeten zyn wy gedurig verwondert, hoe het mogelyk is dat eene Confederatie van dertig en meer Staten, verspreid over zulk een uitgestrekt grondgebied en regelende de onderscheidene belangen van zoo veele millioenen menschen zoo verschillend gesteld en geplaatst, geregeld voortwerkt. Wy zyn gedurig uitziende of het wil ophouden en stil staan, of plotselings in stukken vallen. Maar, in waarheid, het zal niet ophouden; het kan niet ophouden, het was niet gemaakt om optehouden, maar om in beweging gehouden te worden — altoos in beweging en zonder geweld.

Wat my betreft, gelyk dit wondervolle werktuig, wanneer het nieuwelings was gekomen uit de handen van deszelfs byna goddelyke uitvinders, de bewondering was van myne jeugdiger jaren, hoewel het toen slechts onvolmaakt gekend werdt buiten ons land, zoo nu, wanneer hetzelve het middenpunt vormt in de huishouding van de beschaving der wereld, en de beste aandoeningen der menschheid deszelfs voortdurend bestaan begunstigen, verwagt ik dat het zal staan en goed werken tot dat niemand deszelfs val meer te gemoet ziet dan wy nu verwagten dat de zon hare plaats in de hemelen zal verliezen.

Ik verwagt echter niet te zien dat dit zuiver populaire en toch verhevene stelsel altyd zal voortwerken ontheven van de tegenwoordigheid en de vertooning van menschelyke natuur en van menschelyke driften. Dit zou eene verwagting zyn om beloningen, weldaden en zegeningen te genieten zonder arbeid, zorg en waakzaamheid—eene verwagting in stryd met de goddelyke bepaling. Deeze ondervindingen zyn de leerschool voor den Amerikaanschen burger, en hy moet zich daarmeede gemeenzaam maken.

Wanneer, gelyk nu, eene groote Staatkunde, aan het land door deselfs twyfelingen en vrees opgedrongen, bevestigd door gewoonten, en gesterkt door personeel belang en eergevoel, ontbonden en verandert staat te worden, op dat de natie derzelver regtvaardige, natuurlyke en vrye ontwikkeling kan hebben, dan waarlyk, worden al de winden van bestryding op ons losgelaten van al de punten van het Staatkundige kompas, wy zien voorwerpen en menschen slechts door nevelen, mist en twyfelachtige en akelige lichten. De aarde schynt onder onze voeten te schokken, en de zuilen van het edele gebouw das ons beschermd voor onze oogen te beven. Het bepaalde einde echter van alle beweging komt ten laatste, en altyd by tyds; de opstanden van het volk worden bedaard; het land wordt by vernieuwing kalm, en dan worden wy gewaar dat alleen onze zintuigen ontsteld waren, en dat deeze ons bedrogen hebben. De aarde is vast als te voren, en het wondervolle zamenstel, voor welks veiligheid wy zoo angstvol vreesden Staat steviger als ooit, het staat onbewogen, voortdurend en onbewegelyk.